

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 1 oktober 2009

Nr 716—723

INNEHÅLL

Nr		Sidan
716	Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om Försörjningsberedskapscentralen	4337
717	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om utvinningsavfall	4338
718	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som delfinansieras av Europeiska gemenskapen	4351
719	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 1 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om Landsbygdsverkets avgiftsbelagda prestationer	4354
720	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om kontroll av handelsnormerna för frukt och grönsaker	4355
721	Arbets- och näringsministeriets förordning om ändring av 2 § arbetsministeriets förordning om arbetsgivarens skyldighet att betala ersättning till arbetstagare för förlust av personlig egendom vid sjöolycka	4357
722	Utrikesministeriets förordning om ändring av utrikesministeriets förordning om ersättningar inom utrikesrepresentationen	4358
723	Kommunikationsministeriets förordning om kvalitetskraven på tillgängligheten i fordon som används i taxitrafiken	4367

Nr 716

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § i statsrådets förordning om Försörjningsberedskapscentralen

Given i Helsingfors den 24 september 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 25 juni 2008 om Försörjningsberedskapscentralen (455/2008) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Styrelsens arbete

den och minst tre övriga medlemmar är närvarande.

Styrelsen sammanträder på ordförandens eller vice ordförandens kallelse. Styrelsen är beslutförför då ordföranden eller vice ordföranden

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Helsingfors den 24 september 2009

Minister *Astrid Thors*

Regeringsråd Kari Mäkinen

Nr 717

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om utvinningsavfall**

Given i Helsingfors den 24 september 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 5 juni 2008 om utvinningsavfall (379/2008) 2 § 1 mom. 2 och 4 punkten, 4 § 1 mom. 1 punkten, 5 § 1 mom., 10 § 2 mom., 17 § 1 mom. och bilagan samt *fogas* till 2 § 1 mom. en ny 5 punkt och till förordningen nya bilagor 2—5 som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

2) *inert avfall* utvinningsavfall som uppfyller de kriterier som avses i bilaga 1,

4) *deponi för utvinningsavfall* ett område i anslutning till produktionsplatsen där utvinningsavfall i fast eller flytande form eller i suspension som uppstår på platsen deponeras; om det inte är fråga om ett område som medför risk för storolycka betraktas som deponier för utvinningsavfall dock inte områden där det deponeras

a) icke-förorenad jord, inert avfall eller utvinningsavfall som uppkommer i samband med prospektering eller vid torvutvinning och som inte är problemavfall, för kortare tid än tre år,

b) annat utvinningsavfall än det som avses i underpunkt a och som inte är problemavfall, för kortare tid än ett år,

5) *deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka* en deponi för utvinningsavfall som uppfyller de kriterier som avses i bilaga 2.

4 §

Innehållet i planen för hantering av utvinningsavfall

Planen för hantering av utvinningsavfall ska innehålla

1) en utredning över det utvinningsavfall som uppkommer vid verksamheten och dess egenskaper i enlighet med bilaga 3,

5 §

Avvärjande av risken för och olägenheter i samband med storolyckor

När en handling innehållande säkerhetsprinciperna, ett säkerhetsledningssystem och en intern räddningsplan för en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utarbetas och verkställs, och när man informerar om säkerhetsåtgärder ska de principer och krav som fastställs i bilaga 4 iaktas. I den interna räddningsplanen ska den riskutredning och andra utredningar enligt dammsäkerhetslagen (494/2009) som gjorts i syfte att bedöma säkerheten vid dammarna på deponiområdet beaktas. Räddningsplanen ska vid behov uppdateras så att den stämmer

Kommissionens beslut 2009/335/EG (32009D0335); EGT nr L 101, 21.4.2009, s. 25

Kommissionens beslut 2009/337/EG (32009D0337); EGT nr L 102, 22.4.2009, s. 7

Kommissionens beslut 2009/358/EG (2009D0358); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 39

Kommissionens beslut 2009/359/EG (32009D0359); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 46

Kommissionens beslut 2009/360/EG (32009D0360); EGT nr L 110, 1.5.2009, s. 48

överens med förändrade situationer och omständigheter.

10 §

Säkerhet som ska ställas för en deponi för utvinningsavfall

Säkerhetens belopp ska bedömas i enlighet med bilaga 5 och då ska särskilt klassificeringen av deponin, det deponerade avfallens beskaffenhet och den framtida användningen av markområdet beaktas. Dessutom ska det beaktas att de åtgärder som säkerheten avses täcka bedöms eller vidtas av någon annan än verksamhetsutövaren eller en myndighet.

17 §

Uppföljning av genomförandet

Finlands miljöcentral ska i enlighet med artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets

Helsingfors den 24 september 2009

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG vart tredje år sammanställa en rapport för Europeiska gemenskapernas kommission om genomförandet av direktivet i Finland. Miljöcentralen ska dessutom årligen i enlighet med artikel 18.2 och artikel 22.1 punkt a i nämnda direktiv till kommissionen lämna uppgifter om de handlingar som verksamhetsutövarna anmäler enligt 11 § och 14 § 3 mom.

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2009.

På sådana deponier för utvinningsavfall som har beviljats miljötillstånd eller motsvarande tillstånd före denna förordnings ikraftträdande tillämpas denna förordning från och med den 1 maj 2012. Det som föreskrivs i 10 § 2 mom. tillämpas dock på sådan deponi först från och med den 1 maj 2014. Om miljötillstånd för verksamheten söks före den 1 maj 2012, tillämpas vid tillståndsprövningen denna förordning.

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

Klassificering av utvinningsavfall som inert avfall

1. I denna bilaga fastställs de kriterier som ska uppfyllas för att utvinningsavfall ska klassificeras som inert avfall. Klassificeringen ska göras i samband med karakteriseringen av avfallet enligt bilaga 3 till denna förordning genom tillämpning av informationskällor som förutsätts i den bilagan.

2. Avfall anses som inert avfall enligt 2 § 1 mom. 2 punkten, om följande kriterier uppfylls på kort och på lång sikt:

- a) avfallet kommer inte att genomgå nedbrytning eller upplösning eller annan betydande förändring som kan medföra fara eller olägenhet för miljön eller för människors hälsa,
- b) avfallet har en maximihalt sulfidsvavel på
 - högst 0,1 procent eller
 - högst 1 procent och en neutraliseringspotentialskvot, definierad som kvoten mellan neutraliseringspotentialen och syrapotentialen och fastställd genom den statistiska testmetoden prEN 15875, som är större än 3,
- c) avfallet medför ingen risk för självantändning och kan inte brinna,
- d) halten av ämnen i avfallet som är potentiellt skadliga för miljön eller människors hälsa (särskilt arsen, kadmium, kobolt, krom, koppar, kvicksilver, molybden, nickel, bly, vanadin och zink), även i avfallets finfraktion ensam, är så låg att den utgör en obetydlig risk för miljön och människors hälsa, både på kort och på lång sikt,
 - halten av nämnda ämnen anses vara tillräckligt låg för att utgöra en obetydlig risk för miljön eller hälsan, om den inte överstiger de tröskelvärden eller de bakgrundskoncentrationer för marken i omgivningen kring området som avses i statsrådets förordning om bedömning av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet (214/2007) och som förutsätter en sådan bedömning,
- e) avfallet är i praktiken fritt från ämnen som används vid utvinning och anrikning och som kan medföra olägenhet för miljön eller för människors hälsa.

3. Avfall kan anses vara inert avfall utan särskild testning om man utgående från befintliga uppgifter eller giltiga förfaranden eller system på ett tillförlitligt sätt visar för den behöriga myndigheten att kriterierna i punkt 2 har beaktats i tillräcklig mån och är uppfyllda.

*Bilaga 2***Klassificering som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka**

I denna bilaga fastställs de förfaranden och gränsvärden som ska följas vid klassificeringen av en deponi för utvinningsavfall som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från följande faktorer:

- fara för miljön eller människors hälsa som anknyter till deponins strukturella stabilitet eller till felaktig verksamhet,
- mängden problemavfall som deponeras på deponin eller
- mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som deponeras på deponin.

En utredning över klassificeringen av deponin med avseende på olycksriskerna ska ingå i planen för hantering av utvinningsavfall. Om det sker väsentliga förändringar i verksamheten ska klassificeringen ses över. Klassificeringen ska även alltid ses över i slutet av driftsfasen för en deponi.

Punkterna A och B tillämpas inte på deponier där endast inert avfall eller icke-förorenad jord deponeras.

A. Fara som anknyter till en deponis strukturella stabilitet eller till felaktig verksamhet

1. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om de förutsägbara konsekvenserna på kort och lång sikt av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet¹ eller felaktig verksamhet², med beaktande av deponins hela livscykel och även eftervården, kan leda till följande:

- synnerligen stor fara för människors liv,
- allvarlig fara för människors hälsa,
- allvarlig fara för miljön.

2. Konsekvenserna av en skada som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller på felaktig verksamhet ska bedömas enligt följande:

a) Faran för människors liv och faran för människors hälsa anses vara obetydlig eller inte allvarlig, om det inom det område som kan påverkas permanent eller under längre perioder inte förväntas finnas andra människor än de anställda som ansvarar för deponiverksamheten. En skada som leder till arbetsoförmåga eller längre perioder av dålig hälsa ska anses vara allvarlig fara för människors hälsa.

- b) Faran för miljön anses inte vara allvarlig, om
- den potentiella föroreningskällan kraftigt avtar i styrka inom en kort tidsperiod,

¹ Med en deponis strukturella stabilitet avses dess förmåga att planenligt behålla avfallet inom deponins gränser med beaktande av alla tänkbara skador på deponin i fråga. Vid bedömningen av konsekvenserna av en försämrad stabilitet ska man beakta de omedelbara effekterna av substanser som sprids från deponiområdet till följd av en skada och de kortsiktiga och långsiktiga effekter som en skada kan förorsaka.

² Med felaktig verksamhet avses åtgärder som kan föranleda storolycka, inbegripet bristande funktion hos miljöskyddsåtgärder och felaktig eller otillräcklig utformning. Vid bedömningen av utsläpp av föroreningar till följd av felaktig verksamhet ska man beakta effekterna av såväl kortvariga som långvariga utsläpp under verksamheten och eftervården. Bedömningen ska omfatta en uppskattning av den potentiella fara som deponiområden som innehåller reaktivt avfall utgör, oavsett om avfallet klassificeras som problemavfall eller annat avfall.

- en störning i deponiverksamheten eller en skada inte leder till permanent eller långvarig olägenhet för miljön,
- den drabbade miljön kan återställas genom ringa sanerings- och återställningsåtgärder.

c) När man fastställer faran för människors liv och faran för människors hälsa eller för miljön, ska de specifika utvärderingarna av hur omfattande de potentiella konsekvenserna är ske inom ramen för kedjan ”källa-exponeringsväg-mottagare”. Om det saknas en väg mellan källa och mottagare, ska deponin inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka på grund av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller felaktig verksamhet.

3. En försämring av den strukturella stabiliteten hos en deponi för anrikningssand ska anses utgöra ett hot mot människors liv, om nivån på det vatten eller slam som strömmar ut från området stiger till minst 70 cm ovanför marknivån eller om vattnets eller slammets strömningshastighet överskrider 0,5 m/s.

Vid bedömningen av faran för människors liv och faran för människors hälsa ska åtminstone följande faktorer beaktas:

- deponins storlek och egenskaper samt utformning,
- kvantiteten och kvaliteten på avfallet i deponin, inklusive avfallets fysikaliska och kemiska egenskaper,
- topografin vid området kring deponin, inklusive konstruktioner som förhindrar spridning av vatten eller slam,
- beräknad tid innan en potentiell flodvåg når områden där människor befinner sig,
- flodvågens utbredningshastighet,
- beräknad vatten- eller slamnivå och dess stighastighet,
- relevanta faktorer som är specifika för den aktuella deponin, t.ex. klimat och årlig variation i nederbörd, och som kan påverka faran för människors liv eller faran för människors hälsa.

4. Vid ras och skred i avfallshögar, ska avfallsmassors rörelse alltid anses utgöra ett sannolikt hot mot människors liv, om människor befinner sig inom räckhåll för dem.

Vid bedömningen av faran för människors liv och faran för människors hälsa ska åtminstone följande faktorer beaktas:

- deponins storlek och beskaffenhet samt utformning,
- kvantiteten och kvaliteten på avfallet i deponin, inklusive avfallets fysikaliska och kemiska egenskaper,
- avfallshögens släntlutning,
- förmågan att bygga upp grundvatten i avfallshögen,
- undergrundens stabilitet,
- topografin vid området kring deponin,
- närhet till vattendrag, konstruktioner och byggnader,
- hålligheter efter brytning,
- andra faktorer som är specifika för den aktuella deponin och som i betydande utsträckning skulle kunna bidra till den fara som deponin utgör.

B. Mängden problemavfall som deponeras på en deponi

1. En bedömning av klassificeringen av en deponi, som baserar sig på mängden problemavfall som deponeras, ska med tanke på olycksrisken göras enligt punkt 2 och 3 nedan utgående från viktförhållandet mellan den mängd problemavfall och den totala mängd avfall som man

avser deponera där under deponins hela verksamhet. Mängden avfall som deponeras beräknas enligt torrsvikt.

2. Deponin ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd problemavfall som deponeras där, om det viktförhållande som avses i punkt 1

- a) överstiger 50 procent eller
- b) ligger mellan 5 och 50 procent.

En deponi som avses ovan i punkt 2b ska emellertid inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd problemavfall som deponeras där, om klassificeringen konstateras sakna grund vid en riskbedömning av deponin i fråga. Riskbedömningen ska göras som en del av den klassificering som grundar sig på konsekvenserna av skador som beror på en försämring av deponins strukturella stabilitet eller felaktig verksamhet. Vid riskbedömningen ska särskild hänsyn tas till effekterna av problemavfallet.

3. En deponi ska inte klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka utgående från den mängd problemavfall som deponeras där, om viktförhållandet enligt punkt 1 är mindre än 5 procent.

C. Mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som deponeras på en deponi

1. En bedömning av klassificeringen av en deponi, som baserar sig på mängden hälso- eller miljöfarliga kemikalier som använts i processen och som deponeras, ska med tanke på olycksrisken göras enligt punkt 2–4 nedan.

2. I fråga om en deponi för anrikningssand ska följande förfarande tillämpas:

a) En inventering ska göras av de ämnen och beredningar som används i processen och som därefter släpps ut med avfallsslammet till deponin för anrikningssand.

b) För varje år av den planerade verksamheten ska en uppskattning göras av de årliga mängder av alla ämnen och beredningar som används i processen.

c) För varje ämne och beredning ska det fastställas om ämnet eller beredningen är en sådan farlig kemikalie som avses i 11 § i kemikalielagen.

d) För varje år av den planerade verksamheten ska den årliga ökningen av innehållet vatten (ΔQ_i) i deponin för anrikningssand beräknas vid stationära förhållanden enligt följande formel:

$$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P, \text{ där}$$

– ΔQ_i = årlig ökning av innehållet vatten i deponin för anrikningssand ($m^3/\text{år}$) under år "i",

– ΔM_i = årlig mängd anrikningssand som tillförs deponin (ton torrsvikt/år) under år "i",

– D = den deponerade anrikningssandens genomsnittliga torra skrymdensitet (ton/m^3) och

– P = den sedimenterade anrikningssandens genomsnittliga porositet (m^3/m^3) definierat som förhållandet mellan hålligheternas volym och den sedimenterade anrikningssandens totala volym.

Om exakta uppgifter saknas om skrymdensitet och porositet, ska man använda standardvärdet som är $D = 1,4 \text{ ton}/m^3$ ja $P = 0,5 \text{ m}^3/m^3$.

e) För varje farlig kemikalie som identifierats enligt punkt 2c, ska den maximala årskoncentrationen (C_{max}) i anrikningssandens vattenfas uppskattas enligt följande formel:

$$C_{\text{max}} = \text{maximum av följande värde: } S_i/\Delta Q, \text{ där:}$$

– S_i = årlig mängd av varje farlig kemikalie enligt definitionen i punkt 2c som tillförs deponin under år "i".

En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om anrikningssandens vattenfas anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen utgående från den maximala årskoncentrationen (C_{\max}).

3. Klassificeringen av en deponi för anrikningssand, som är i bruk då denna förordning träder i kraft, kan också basera sig på en direkt kemisk analys av det vatten och fasta avfall som finns på deponin. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om anrikningssandens vattenfas och dess innehåll anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen.

4. I fråga om sådana lakningsanläggningar där metaller utvinns från malmupplag genom perkoleringslösningar, ska man undersöka förekomsten av farliga lakningskemikalier vid stängningen av anläggningen. Som underlag ska man använda uppgifter om de lakningskemikalier som använts och restkoncentrationen av dessa i lakvattnet efter avslutad lakningsprocess. En deponi ska klassificeras som en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka, om lakvattnet anses vara en farlig kemikalie enligt 11 § i kemikalielagen.

Karakterisering av utvinningsavfall

Karakterisering av utvinningsavfall och insamling av information därom ska göras i enlighet med denna bilaga.

Den plan för hantering av utvinningsavfall som gäller verksamheten ska innehålla relevant information om avfallet.

A. Karakterisering av avfall

1. Karakterisering av avfall ska basera sig på följande information:
 - a) Bakgrundsinformation
 - Beskrivning av den planerade utvinningen och syftena med den.
 - Sammanställning med allmän information om
 - prospektering, utvinning och anrikning,
 - typ av utvinningsmetod och anrikningsprocess samt en beskrivning av dessa,
 - typ av slutprodukt.
 - b) Geologiska förhållanden för den fyndighet som ska exploateras
 - Identifiering av det avfall som uppkommer genom utvinningen och anrikningen med hjälp av relevant information om
 - typ av omgivande berggrund, dess kemiska och mineralogiska egenskaper, inbegripet hydrotermal omvandling av mineraliserat och ofyndigt berg,
 - typ av fyndighet, inbegripet mineraliserat berg,
 - typ av mineralisering, mineraliseringens kemiska och mineralogiska egenskaper, inbegripet fysikaliska egenskaper som densitet, porositet, partikelstorleksfördelning och vattenhalt, när det gäller mineral som utvinns, gångarter och hydrotermalt nybildade mineral,
 - fyndighetens storlek och geometri,
 - vittring och ytnära omvandling ur kemisk och mineralogisk synvinkel.
 - c) Typ av avfall och planerad återvinning eller behandling av det
 - Beskrivning av alla typer av avfall som uppkommer i prospekterings-, utvinnings- och anrikningsverksamheten, inbegripet avbaningsmassor, gråberg och anrikningssand, med hjälp av information om
 - avfallets ursprung på utvinningsplatsen och den process som ger upphov till avfallet, t.ex. prospektering, utvinning, krossning och anrikning,
 - avfallsmängd,
 - transportsystemet för avfall,
 - de kemikalier som används vid anrikningen,
 - klassificering av avfallet enligt miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001) och bilaga 4 till avfallsförordningen (1390/1993), inbegripet avfallets farliga egenskaper,
 - typ av avsedd deponi, slutlig exponeringsform för avfallet och metod för deponering av avfallet.
 - d) Avfallets geotekniska beteende
 - Identifiering av lämpliga parametrar för att bedöma avfallets väsentliga fysikaliska egenskaper med beaktande av typen av deponi.
 - Lämpliga parametrar som kan komma i fråga: granulometri, plasticitet, densitet, vattenhalt, kompakteringsgrad, skjuvhållfasthet, friktionsvinkel, permeabilitet, portal, kompressibilitet och konsolidering.
 - e) Avfallets geokemiska egenskaper och beteende

- Specificering av avfallets kemiska och mineralogiska egenskaper och av eventuella kemikalier och kemikalierester i avfallet.
 - Uppskattning av lakvattnets kemiska egenskaper över tiden för alla avfallstyper, med beaktande av avsedd behandling, och särskilt
 - utlakning av metaller, oxianjoner och salter, genom pH-beroende laktest, perkolations-test, test av tidsberoende utlakning och/eller andra lämpliga testmetoder,
 - när det gäller sulfidhaltigt avfall, statiska eller kinetiska test för att bestämma uppkomst av surt lakvatten och utlakning av metaller.
2. Avfall som klassificerats som inert avfall i enlighet med bilaga 1 till denna förordning ska endast genomgå relevanta delar av de geokemiska testerna i punkt 1e.

B. Insamling och utvärdering av information

1. Vid karakteriseringen av avfallet ska man använda befintliga undersökningar och studier som uppfyller de tekniska kraven i punkt A, inbegripet tillståndsuppgifter, geologiska undersökningar, information om liknande områden, förteckningar över inert avfall, lämpliga certifieringssystem samt europeiska eller nationella standarder för liknande material.
 2. Kvaliteten och representativiteten hos all information ska utvärderas och eventuell saknad information ska identifieras.
 3. Om sådan information som är nödvändig för karakteriseringen av avfallet saknas, ska en provtagningsplan upprättas enligt standard EN 14899 och prov tas i enlighet med planen. Provtagningsplanen ska, om så krävs, baseras på identifierad information, inbegripet
 - syftet med datainsamlingen,
 - testprogram och provtagningskrav,
 - provtagningsställen, t.ex. borrhål, brytningsfronter, bandtransportörer, avfallshögar, depnier för anrikningssand, eller andra relevanta ställen,
 - förfaranden och rekommendationer för provens antal, storlek, vikt, beskrivning och hantering.
- Provtagningsresultatens tillförlitlighet och kvalitet ska utvärderas.
4. Resultaten av karakteriseringen ska utvärderas. Om ytterligare information krävs, ska denna samlas in med samma metod.

Säkerhetsprinciper för avvärjande av storolyckor, innehållet i den interna räddningsplanen och information till de berörda parterna

A. Säkerhetsprinciperna och säkerhetsledningssystemet

I samband med att man utarbetar och genomför säkerhetsprinciper och ett säkerhetsledningssystem i syfte att avvärja storolyckor som deponier för utvinningsavfall kan orsaka ska följande beaktas:

1. Skriftliga säkerhetsprinciper som syftar till att avvärja storolyckor bör upprättas och innefatta de allmänna mål och strategier som verksamhetsutövaren har ställt upp för hantering av risken för storolyckor.

2. Säkerhetsledningssystemet bör omfatta den del av det allmänna systemet för ledning av verksamheten som består av organisationsplan, ansvarsfördelning, rutiner, tillvägagångssätt, metoder och resurser för att kunna fastställa och genomföra säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor. I beskrivningen ska anges namnet på den ansvariga person som avses i 103 b § 3 mom. i miljöskyddslagen samt namnen på de personer som biträder denne och deras ansvarsområden.

3. Följande punkter ska behandlas inom ramen för säkerhetsledningssystemet:

a) organisation och personal: uppgifter och ansvarsfördelning för de anställda som deltar vid hanteringen av risker för storolyckor, på alla nivåer i organisationen, utbildningsbehoven för dessa anställda och utbildningens uppläggning, de anställdas deltagande och vid behov deltagande av personal med underleverantörskontrakt som arbetar inom deponiområdet,

b) identifiering och bedömning av riskerna för storolyckor: beslut om och införande av lämpliga metoder så att eventuella risker för storolyckor vid normal eller onormal drift systematiskt kan identifieras samt bedömning av sannolikheten för och svårighetsgraden av sådana olyckor,

c) styrning av funktionerna: införande av metoder för samt instruktioner om hur deponin och dess processer samt utrustningen kan drivas och underhållas under säkra förhållanden och om hur tillfälliga driftavbrott ska hanteras,

d) hantering av förändringar: beslut om och införande av metoder för planering av de ändringar som ska genomföras vid befintliga deponier eller för utformning av nya deponier,

e) planering inför nödsituationer: beslut om och införande av metoder som syftar till att identifiera förutsägbara nödsituationer genom systematisk analys, samt till att utforma, pröva och revidera räddningsplanerna så att sådana nödsituationer ska kunna hanteras,

f) resultatuppföljning: beslut om och införande av metoder som gör det möjligt att hela tiden utvärdera efterlevnaden av de mål som verksamhetsutövaren har ställt upp inom ramen för säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor och av säkerhetsledningssystemet samt införande av rutiner för undersökning och rättelse vid bristande efterlevnad. Dessa bör inbegripa rutiner för anmälan av storolyckor eller olyckstillbud, särskilt då det brustit i skyddsåtgärderna, undersökning av storolyckor och olyckstillbud samt uppföljning med hjälp av tidigare erfarenheter,

g) utvärdering och översyn: beslut om och införande av metoder för systematisk och regelbunden utvärdering av säkerhetsprinciperna för avvärjande av storolyckor och av säkerhetsledningssystemets effektivitet och lämplighet samt en analys, dokumenterad av verksamhetens ledning, av säkerhetsprincipernas och säkerhetsledningssystemets nivå och deras uppdatering.

B. Innehållet i den interna räddningsplanen

En intern räddningsplan ska innehålla åtminstone följande:

1. Namn och befattning för de personer som ansvarar för
 - a) de interna räddningsinsatserna på deponin för utvinningsavfall och som har befogenhet att inleda dessa,
 - b) kontakten med de myndigheter som har ansvar för de externa räddningsplanerna.
2. En redogörelse för handlingen över säkerhetsprinciperna och för säkerhetsledningssystemet.
3. För varje förutsägbar situation ska det finnas en beskrivning av vilka åtgärder som ska vidtas för att olyckorna ska kunna hanteras, följderna av dem begränsas och uppkomna skador avhjälpas.
4. Åtgärder som syftar till att begränsa riskerna för de personer som befinner sig inom området, inbegripet varningssystem och anvisningar för hur personerna ska förfara vid varning.
5. Bedömning av olyckornas konsekvenser utanför deponiområdet.
6. Rutiner för information till räddningsmyndigheten om en inträffad olycka och redogörelse för den information som ska lämnas omedelbart och för det sätt på vilket mer detaljerad information ska lämnas så snart den blivit tillgänglig.
7. Åtgärder för att utbilda personalen och samordning av dessa åtgärder med insatserna inom den externa räddningstjänsten.
8. Rutiner för stödjande av insatser utanför deponiområdet.

C. Information som ska lämnas till berörda parter

Vid risk för storolycka ska åtminstone följande information lämnas till de berörda parterna:

1. Verksamhetsutövarens namn samt placeringsort och adress för deponin för utvinningsavfall.
2. Namn och befattning för den person som lämnar informationen.
3. Bekräftelse av att miljöskyddslagen och denna förordning samt de föreskrifter som utfärdats med stöd av dem ska iakttas vid deponiverksamheten och att den nödvändiga informationen om förebyggande av storolyckor har överlämnats till den behöriga myndigheten.
4. En redogörelse i enkla ordalag för hanteringen eller aktiviteterna vid deponin.
5. Vanliga eller generiska namn på eller allmän farlighetsklassificering av sådana ämnen och avfall i deponin som kan förorsaka risk för storolyckor samt uppgifter om deras viktigaste farliga egenskaper.
6. Allmänna upplysningar om riskerna för storolyckor, inbegripet möjliga följder av dessa olyckor för den omgivande befolkningen och miljön.

7. Adekvata och relevanta upplysningar om hur den berörda befolkningen kommer att varnas och hållas informerad i händelse av en storolycka.

8. Adekvata och relevanta upplysningar om vilka åtgärder den berörda befolkningen bör vidta och hur den ska förfara vid en storolycka.

9. Bekräftelse på att verksamhetsutövaren är skyldig att vidta lämpliga åtgärder på området och att särskilt kontakta räddningstjänsten, för att insatserna i samband med storolyckor ska vara ändamålsenliga och följderna av dem ska kunna begränsas.

10. Uppgifter om den externa räddningsplan som upprättats för att hantera alla följdverkningar utanför olycksområdet tillsammans med en uppmaning att följa alla instruktioner eller föreskrifter från räddningstjänsten när en olycka inträffar.

11. Uppgifter om var ytterligare relevant information finns att få, med beaktande av sekretessbestämmelser i lagstiftningen.

Bedömning av säkerheten för deponier för utvinningsavfall

Beloppet av den säkerhet som ska ställas för deponier för utvinningsavfall ska bedömas i enlighet med denna bilaga utgående från följande uppgifter eller omständigheter:

1. Deponins sannolika miljökonsekvenser och konsekvenser för människors hälsa.
2. Behovet av återställande av deponin, inbegripet dess framtida användning.
3. Tillämpliga miljönormer och miljömässiga mål, inbegripet deponins fysiska stabilitet, minimikvalitetsnormer för mark och vatten och högsta tillåtna utsläppsnivåer för förorenande ämnen.
4. De tekniska åtgärder som krävs för att uppnå miljömässiga mål, i synnerhet sådana åtgärder som syftar till att säkerställa deponins stabilitet och begränsa miljöskadorna.
5. De åtgärder som krävs för att uppnå målen under och efter stängningen av deponin, inbegripet återställande av mark, eftervård och övervakning om så behövs samt åtgärder för att återupprätta den biologiska mångfalden.
6. Beräknat tidsperspektiv för konsekvenserna och de mildrande åtgärder som krävs.
7. En opartisk och kvalificerad bedömning av de kostnader som föranleds av åtgärder för att säkerställa återställande av mark, stängning och eftervård av deponin inbegripet eventuell övervakning och behandling av förorenande ämnen under eftervården. I bedömningen ska en oplanerad eller tidigarelagd stängning av deponin beaktas.

Nr 718

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som delfinansieras av Europeiska gemenskapen**

Given i Helsingfors den 21 september 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom. och 11 § 2 och 3 mom. i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådana de lyder i lag 273/2003:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de nationella förfarandena för sådana informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som avses i följande bestämmelser:

1) rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland, nedan *rådets förordning*,

2) kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland, nedan *kommissionens förordning*.

2) *åtgärd*, i enlighet med artikel 2 i rådets förordning, informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter och deras produktionsmetoder samt livsmedelsprodukter framställda från jordbruksprodukter,

3) *program*, i enlighet med artikel 1.2 i kommissionens förordning, en samling åtgärder som är tillräckliga för att bidra till att förbättra informationen om och försäljningen av de berörda produkterna,

4) *verkställande organ*, i enlighet med artikel 8.3 i kommissionens förordning, den som ska ansvara för genomförandet av ett program,

5) *inbjudan att lämna förslag*, i enlighet med artikel 8.1 i kommissionens förordning, en förslagsinfordran för genomförandet av åtgärderna i programmen.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *organisation*, i enlighet med artikel 8.1 i kommissionens förordning, en sammanslutning som företräder en eller flera livsmedelsbranscher eller branscher för jordbruksprodukter,

3 §

Den nationella andelen av finansieringen

Finska statens andel av finansieringen är 20 procent av programmets totala kostnader utan mervärdesskatt. Organisationer som inte har rätt till återbäring av mervärdesskatt och som lämnar en redogörelse om detta kan dessutom få mervärdesskattens andel ersatt.

4 §

Inbjudan att lämna förslag

Den inbjudan att lämna förslag som ska offentliggöras på Landsbygdsverkets webbplats ska innehålla information om hur och inom vilken tid ett program ska läggas fram liksom även information om programmens teman, marknadsområden och åtgärder, och vid behov om prioritetsordningen för dem.

5 §

Val av verkställande organ

Organisationen ansvarar för valet av verkställande organ. Vid valet ska lagen om offentlig upphandling (348/2007) iakttas.

6 §

Uteslutning av program

Ett program ska uteslutas, om

1) programmet inte uppfyller de krav som anges i rådets och kommissionens förordningar,

2) det på grund av brister i redogörelsen inte går att bedöma om programmet följer bestämmelserna, vilka effekter det har eller hur kostnadseffektivt det är,

3) programmet inte är förenligt med statsbudgeten, inbjudan att lämna förslag eller ministeriets eller statsrådets politiska riktlinjer,

4) organisationen eller det verkställande organet är försatt i konkurs eller likvidation, har dömts genom en lagakraftvunnen dom, har avbrutit sin verksamhet eller har obetalda offentligrättsliga avgifter.

7 §

Kriterier för val av program

De program som inte har blivit uteslutna ska i ett förhandsurval i enlighet med artikel 9 i kommissionens förordning ställas i prioritetsordning med beaktande av

1) programmens förenlighet med inbjudan att lämna förslag,

2) programmens kostnadseffektivitet,

3) programmens betydelse med tanke på marknadssituationen, branschens behov och målgrupperna,

4) överensstämmelsen mellan mål, budskap och kommunikationskanaler,

5) åtgärdernas omfattning och räckvidd när det gäller längd och målgrupper,

6) kreativiteten och genomslagskraften i budskapen,

7) metoderna för att mäta effekterna,

8) kvaliteten på presentationen,

9) programmets EU-karaktär, dvs. antalet medlemsstater som är aktörer eller målmarknader och intresset för ett program med tanke på gemenskapspolitiken,

10) det mervärde som ett program ger med tanke på andra genomförda eller pågående projekt.

När kostnadseffektiviteten enligt 1 mom. 2 punkten bedöms ska man beakta programmets totala belopp, specificerade kostnader, balansen i utgiftsposterna, hur väl målgrupperna nås, dvs. räckvidden, experters och mellanhänders medverkan samt programmets sannolika inverkan i fråga om kännedomen om den produkt som programmet gäller, konsumenternas ökade kunskaper, uppkomsten av nya marknadsområden, marknadernas kvalitativa och kvantitativa utveckling.

8 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om innehållet i inbjudan att lämna förslag och om programmens prioritetsordning. Landsbygdsverket ansvarar för övriga myndighetsuppgifter i anslutning till ansökan om, beviljande av och betalning av stöd. Tullverket ansvarar för de kontroller som avses i artikel 25 i kommissionens förordning.

9 §

Utvärderingsgrupp

Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter en utvärderingsgrupp med uppgift att bereda förslag om

1) innehållet i enlighet med 4 § i inbjudan att lämna förslag till nästa ansökningsomgång, och

2) programmens prioritetsordning i enlighet med 7 §.

Utvärderingsgruppen ska ha en ordförande och högst tre medlemmar. I utvärderingsgruppen ska det ingå företrädare för jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket. En sekreterare kan utses för gruppen, och gruppen kan höra sakkunniga vid behov.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Helsingfors den 21 september 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 11 augusti 2005 om stöd som beviljas för informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i tredje land och för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden (628/2005).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringsråd Esko Laurila

Nr 719

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av 1 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om Landsbygdsverkets
avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 22 september 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
fogas till jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 10 juli 2007 om Landsbygds-
verkets avgiftsbelagda prestationer (772/2007) till 1 § ett nytt 2 och 3 mom., som följer:

1 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

I årlig övervakningsavgift för klassifice-
ring av slaktroppar uppbärs en grundavgift
av 1 860 euro samt en tilläggsavgift av 38
cent för slaktade och klassificerade nötkrea-
tur och 2 cent för svin.

Övervakningsavgiften uppbärs två gånger
om året på basis av rapporter som slakteri-
erna skickar till Landsbygdsverket. Grundav-
giften uppbärs till halva beloppet i samband
med vardera uppbörden.

Denna förordning träder i kraft den 1 okto-
ber 2009 och den tillämpas på de övervak-
ningsavgiften som uppbärs från och med den
1 januari 2009.

Helsingfors den 22 september 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringsråd Esko Laurila

Nr 720

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om kontroll av handelsnormerna för frukt och grönsaker**

Given i Helsingfors den 24 september 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom. och 11 § 2 och 3 mom. i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådana de lyder i lag 273/2003:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas vid kontroll av handelsnormerna för frukt och grönsaker utöver följande bestämmelser:

1) artikel 113 och 113a i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter,

2) avdelning II i kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker, sådan den lyder ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1221/2008, nedan *kommissionens förordning*.

arbets- och näringscentralerna. Livsmedelssäkerhetsverket svarar dessutom för upprätthållande av den databas över aktörer som avses i artikel 9, för genomförande av den riskanalys som avses i artikel 10 och för beviljande av tillstånd för godkända aktörer enligt artikel 11 och av intyg om överensstämmelse enligt artikel 12a i kommissionens förordning.

Tullverket är dock kontrollorgan när det gäller kontroll av produkter som importeras till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen eller kontroll av produkter från andra medlemsstater i Europeiska gemenskapen när de för första gången lossas i Finland. I sådana fall kan tullverket bevilja aktörer intyg om överensstämmelse enligt artikel 12a.

3 §

Kontrollobjekt

2 §

Myndigheter

Livsmedelssäkerhetsverket är den samordnande myndighet som avses i artikel 8.1 punkt a och ett sådant kontrollorgan som avses i artikel 8.1 punkt b i kommissionens förordning och det kan vid behov bistås av

Kontrollobjekt är de aktörer som deltar i frukt- och grönsakshandeln och som har sådana produkter som enligt kommissionens förordning ska stämma överens med handelsnormerna. Handelsnormerna gäller dock inte på nationell nivå sådana produkter som anges i artikel 3.1 a, b och d och 3.2 a och b i kommissionens förordning.

Som grund för den riskanalys som avses i artikel 10 i kommissionens förordning ska alla kriterier som nämns i artikel 10.1 användas. Av alla de aktörer som hör till någon riskkategori ska dock minst två procent kontrolleras årligen.

4 §

Anmälningsskyldighet och databas över aktörer

De aktörer som avses i 3 § och som ska iaktta handelsnormerna ska enligt artikel 9 i kommissionens förordning meddela den myndighet som upprätthåller databasen namn, kontaktuppgifter, företagsregistreringsnummer eller annat motsvarande kännetecken för individualisering av aktören, typ av produkter som aktören hanterar och verksamhetens omfattning samt ändringar i dessa uppgifter.

Anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. gäller dock inte detaljhandlare i frukt- och grönsaksbranschen och inte heller aktörer

Helsingfors den 24 september 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

vars verksamhet i frukt- och grönsaksbranschen begränsar sig till transport av varor.

De anmälda uppgifterna förs in i en databas över aktörer enligt artikel 9 i kommissionens förordning (*databas över aktörer inom frukt- och grönsakssektorn*). Databasen över aktörer inom frukt- och grönsakssektorn är ett sådant register som avses i lagen om landsbygdsnäringförvaltningens informationssystem (284/2008).

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 10 februari 2004 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt, färska bär och färska grönsaker (111/2004).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Aku-Petteri Korhonen

Nr 721

Arbets- och näringsministeriets förordning**om ändring av 2 § arbetsministeriets förordning om arbetsgivarens skyldighet att betala ersättning till arbetstagare för förlust av personlig egendom vid sjöolycka**

Given i Helsingfors den 25 september 2009

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut *ändras* i arbetsministeriets förordning av den 20 september 2006 om arbetsgivarens skyldighet att betala ersättning till arbetstagare för förlust av personlig egendom vid sjöolycka (838/2006) 2 § som följer:

2 §

Ersättningar

Arbetstagaren har rätt att av arbetsgivaren få ersättning för förlust av personlig egendom vid sjöolycka. Arbetstagaren skall för arbetsgivaren förete en förteckning över den förlorade egendomen.

Har inte något annat avtalats, är arbetsgivaren skyldig att betala högst 4 080 euro i ersättning.

Arbetstagaren har dock rätt att få ersättning motsvarande återanskaffningsvärdet för förlorad egendom som han använder vid utförandet av sina arbetsuppgifter. Egendoms värde överstiger 8 150 euro skall arbetstagaren informera arbetsgivaren om på förhand.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Helsingfors den 25 september 2009

Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Överinspektör Sari Alho

Nr 722

Utrikesministeriets förordning
om ändring av utrikesministeriets förordning om ersättningar inom
utrikesrepresentationen

Given i Helsingfors den 28 september 2009

I enlighet med utrikesministeriets beslut
ändras i utrikesministeriets förordning av den 29 september 2006 om ersättningar inom
utrikesrepresentationen (854/2006) 2 och 3 § samt bilagor 1, 3 och 7 som följer:

2 §

Tillägg för make och barntillägg

Det förhöjda ortstillägget för medföljande make är i tjänsterna på de första sex raderna av den översta tabellen i bilaga 1 eller i lönegrupperna I-VI 22 procent av ortstillägget för beskickningschef (kravnivå 1-3). I övriga fall är tillägget för make 22 procent av ortstillägget för chargé d'affaires ad interim.

Det förhöjda ortstillägget för barn är 13,5 procent av ortstillägget för attaché.

3 §

Ortstillägg för den som är ställföreträdare för beskickningschefen

När en tjänsteman har förordnats till ställföreträdare för beskickningschefen eller till tillfällig ledande tjänsteman vid en beskickning, betalas under denna tid som tillskott till ortstillägget 25 procent av ortstillägget för beskickningschefen (kravnivå 4-7) på stationeringsorten.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Helsingfors den 28 september 2009

Minister *Alexander Stubb*Förvaltningsdirektör *Ari Rouhe*

*Bilaga 1***Ortstilläggens grundvärden i ordinarie tjänsteförhållanden**

Uppgiftsklass	Tjänstebenenämning eller uppgift	Grundvärde euro per år
1	Beskickningschef (kravnivå 1-3)	36 700
2	Beskickningschef (kravnivå 4-7)	36 100
3	Chargé d'affaires ad interim, chef för förbindelsekontor (Pristina, Ramallah), II-tjänsteman vid en stor beskickning (Berlin, FN-representationen, Genève, London, Moskva, NATO-representationen, Paris, Peking, Stockholm, Tallinn, Tokio, Washington), Coreper I- och COPS-ambassadör (EU-representationen)	24 500
4	Övrig utrikesråd, ambassadsråd	20 000
5	Utrikessekreterare, andre sekreterare (administrativa ärenden)	17 600
6	Attaché, attaché (administrativa ärenden)	15 400
7	Avdelningssekreterare	12 800
8	Övriga	11 900

Ortstilläggens grundvärden i anställningsförhållanden för viss tid

Tjänstebenenämning eller uppgift	Lönegrupp	Grundvärde euro per år
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	I	17 000
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	II	13 800
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	III	11 000
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	IV	10 000
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	V	9 000
Specialist, gränsbevakningsspecialist, polisens specialist, presstjänsteman	VI	8 000

DYRORTSKLASSERNA FÖR UTRIKESREPRESENTATIONENS STATIONERINGSORTER OCH KOEFFICIENTERNA 1.10.2009		
Stationeringsort		Koefficient
Tokyo		1,400
Köpenhamn Moskva Oslo		1,300
Abuja Bern Genève		1,200
Caracas Paris Petrozavodsk St. Petersburg		1,150
Berlin Ramallah Reykjavik Rom Söul Strasbourg Tel Aviv Wien		1,100
Bryssel Dublin Göteborg Haag Hamburg London Luxemburg New York Stockholm		1,050
Ankara Aten Brasilia Hongkong Lissabon Los Angeles Madrid Murmansk Ottawa		1,000

Peking Shanghai Washington Zagreb		
Belgrad Bratislava Kabul Kanton Las Palmas Nikosia Prag Singapore Tallinn		0,950
Astana Budapest Canberra Kiev Ljubljana Lusaka Maputo Nairobi Rabat Riga Sofia Sydney Warszawa		0,900
Bukarest Lima Pristina Vilnius		0,850
Abu Dhabi Alger Bangkok Damaskus Dar es Salaam Jakarta Kairo Mexico Santiago de Chile		0,800
Addis Abeba Buenos Aires Hanoi Kuala Lumpur Manila		0,750

Teheran		
Tunis		
Managua		0,700
New Delhi		
Riad		
Katmandu		0,650
Windhoek		
Islamabad		0,600
Pretoria		

Abidjan	1,200
Khartum	1,000
Sarajevo	0,900
Mostar	0,850
Bagdad	0,800
Lilongwe	0,850
Gaborone	0,600
Maseru	0,550

*Bilaga 7***Priserna per enhet för representationsersättningar**

Priserna per enhet för representation i hemmet är fastsatta för lunch, middag, bufféserving och cocktailmottagning samt också för brunch, lättlunch och lättare servering såsom frukost, kaffe eller drinkar.

För lunch och middag finns två ersättningskategorier: normal och krävande. Grundregeln är att ersättning betalas enligt den normala kategorin. Ersättning enligt den krävande kategorin kan godkännas, om tillställningens anledning/tema eller gästernas höga ställning ställer ovanligt höga krav på mat och dryck. Ersättning enligt den krävande kategorin kan erläggas för tillställningar med högt uppsatta gäster som är viktiga för representationens uppdrag (t.ex. högsta ledningen inom statsförvaltningen, företagsvärlden eller kulturlivet). Denna ersättningskategori gäller därmed i huvudsak beskickningscheferna. För bufféserving finns det också två ersättningskategorier där den högre kategorin förutsätter att alla gäster sitter vid dukade bord.

Mottagningens ersättning per enhet utbetalas till fullt belopp för 1–100 gäster. När antalet gäster ökar sjunker ersättningen per enhet (% av fullt belopp) som följer:

- 1) 101-200 personer 80 %
- 2) 201-300 personer 60 %
- 3) 301 eller fler 40 %.

Priserna per enhet anger högsta belopp. I regel skall serveringen dimensioneras enligt den måltidskategori som priset per enhet räknas på. Om det är ändamålsenligt att ordna en tillställning med mindre servering skall faktureringen ske enligt ett pris som är lägre än priset per enhet.

Priset per enhet är ersättning för anskaffning och tillredning av mat och dryck. I priset ingår också dekorationer och annat material samt allmänna utgifter. Därutöver kan ersättning betalas för utgifter som anges särskilt i reglerna för representationsarbete.

PRISERNA PER ENHET FÖR REPRESENTATION I HEMMET

Stationeringsort	Lunch		Brunch	Middag		Buffé		Mottag-	Frukost,
	normal	krävande	lättlunch	normal	krävande	lägre	högre	ning	kaffe- servering
Abu Dhabi	30	39	22	39	50	23	35	14	8
Abuja	37	49	26	49	63	28	44	16	9
Addis Abeba	28	36	20	36	46	22	32	14	7
Alger	28	38	22	38	49	23	35	14	7
Ankara	33	45	25	45	56	27	39	15	8
Astana	32	42	23	42	52	25	37	14	7
Aten	35	45	26	45	56	27	40	15	8
Bangkok	30	40	22	40	50	24	35	14	8
Belgrad	31	41	23	41	50	25	36	14	8
Berlin	36	48	27	48	60	28	42	16	9
Bern	39	53	30	53	67	31	46	17	10
Brasilia	31	40	23	40	51	25	37	14	8
Bratislava	32	41	23	41	53	24	37	14	8
Bryssel	35	47	26	47	59	28	41	16	9
Budapest	30	39	22	39	49	23	36	14	7
Buenos Aires	27	36	20	36	46	22	31	14	7
Bukarest	29	38	22	38	48	23	34	14	7
Canberra	33	44	24	44	55	25	40	14	8
Caracas	34	44	24	44	56	26	40	14	8
Damaskus	30	40	22	40	51	24	36	14	7
Dar es Salaam	29	39	21	39	49	23	35	14	7
Dublin	35	47	26	47	59	28	41	16	9
Genève	39	53	30	53	67	31	46	17	10
Göteborg	34	46	25	46	57	27	40	15	8
Haag	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Hampurg	35	46	26	46	58	27	40	16	9
Hanoi	27	36	20	36	45	22	32	14	7
Hongkong	36	47	27	47	60	28	42	17	9
Islamabad	25	33	18	33	41	20	29	12	6
Jakarta	29	38	21	38	48	23	34	14	7
Kabul	30	40	23	40	52	24	36	14	7
Kairo	28	37	20	37	46	22	32	13	7
Kanton	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Katmandu	27	35	19	35	44	21	30	13	7
Kiev	32	41	23	41	52	25	37	13	7
Kuala Lumpur	28	36	20	36	45	22	32	13	7
Köpenhamn	42	55	31	55	70	33	49	18	10
Las Palmas	32	42	23	42	52	25	37	14	8

Stationeringsort	Lunch		Brunch	Middag		Buffé		Mottag-	Frukost,
	normal	krävande	lättlunch	normal	krävande	lägre	högre	ning	kaffe- servering
Lima	30	39	22	39	50	24	35	14	8
Lissabon	32	43	24	43	54	26	38	14	8
Ljubljana	32	41	23	41	53	25	37	14	8
London	35	47	26	47	60	28	42	16	8
Los Angeles	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Lusaka	31	39	22	39	50	24	35	13	7
Luxemburg	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Madrid	33	43	24	43	55	26	39	14	8
Managua	26	34	19	34	44	21	30	13	7
Manila	28	37	20	37	46	22	32	13	7
Maputo	31	40	23	40	52	25	36	14	8
Mexico	29	37	21	37	48	23	34	13	7
Moskva	39	52	29	52	66	30	45	17	9
Murmansk	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Nairobi	30	40	22	40	50	24	35	14	8
New Delhi	27	35	20	35	44	22	32	13	7
New York	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Nikosia	33	44	24	44	55	26	38	14	8
Oslo	41	55	31	55	72	33	50	18	10
Ottawa	33	44	25	44	55	27	39	15	8
Paris	36	48	26	48	61	28	44	17	10
Peking	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Petrozavodsk	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Prag	30	40	22	40	50	24	35	14	8
Pretoria	26	33	19	33	42	21	29	13	6
Pristina	30	39	21	39	50	23	36	13	7
Rabat	31	41	23	41	51	24	36	14	8
Ramallah	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Reykjavik	39	51	29	51	65	30	45	17	9
Riad	28	36	20	36	47	22	33	14	7
Riga	31	40	23	40	52	25	36	14	7
Rom	35	47	26	47	59	28	41	16	9
St. Petersburg	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Santiago de Chile	28	36	21	36	47	23	33	13	7
Shanghai	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Singapore	33	43	24	43	55	26	39	15	8
Sofia	32	42	23	42	52	25	37	14	7
Stockholm	34	46	25	46	57	27	40	15	8
Strasbourg	36	47	26	47	60	28	42	16	9
Sydney	33	44	24	44	55	25	40	14	8

Stationeringsort	Lunch		Brunch	Middag		Buffé		Mottag-	Frukost,
	normal	krävande	lättlunch	normal	krävande	lägre	högre	ning	kaffe- servering
Söul	38	50	28	50	63	29	45	16	8
Tallinn	31	40	23	40	52	25	36	14	7
Teheran	29	37	21	37	48	23	33	13	7
Tel Aviv	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Tokyo	44	57	33	57	74	34	50	19	10
Tunis	27	35	20	35	45	22	32	13	7
Warsawa	29	38	22	38	49	24	35	14	7
Washington	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Wien	36	48	26	48	60	28	42	16	9
Vilnius	31	40	22	40	51	24	35	14	7
Windhoek	26	34	19	34	43	21	30	13	7
Zagreb	32	43	24	43	53	26	38	14	8

Nr 723

Kommunikationsministeriets förordning
om kvalitetskraven på tillgängligheten i fordon som används i taxitrafiken

Given i Helsingfors den 29 september 2009

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 17 § 2 mom. i lagen av den 2 mars 2007 om taxitrafik (217/2007):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om närmare egenskaper och utrustning av andra tillgängliga fordon som avses i 2 § 6 punkten i lagen om taxitrafik (217/2007) än dem som klassificeras som invalidtaxi.

2 §

Tillgänglig taxibil

En tillgänglig taxibil är en annan bil i kategori M1 än en sådan som klassificerats som invalidtaxi, speciellt konstruerad och utrustad för transport av handikappade kunder som använder rullstol, och som används i allmän tillståndspliktig taxitrafik.

En tillgänglig taxibil ska ha lyftare för rullstolar eller i stället en ramp som är sammanhängande på bredden och är trygg och vars lutning är högst 14 procent eller högst 21 procent om taxibilen har elektroniskt upp- och nedspolbara och låsbara spänningsbälten för rullstolen för att den kan röras på rampen. En tillgänglig taxibil ska ha en rullstolsplats med

minimimåtten 0,7 meter x 1,1 meter och en höjd på minst 1,35 meter. På rullstolsplatsen får golvet lutning innanför vara högst 1 procent med undantag av horisontalplanen där lutningen får vara framåttigande högst 5 procent. På rullstolsplatsen får för alternativt bruk finnas säten som lätt kan vändas åt sidan och som inte får minska rullstolsutrymmet. Rullstolen och den som färdas i den ska på ett tillförlitligt sätt kunna spännas fast i fordonet på det sätt som det bestäms i standarden SFS 5912 om transport av en rullstolsburen passagerare i en person-, paket- och lastbil (fordon i kategorier M1, N1 och N2) eller i den internationella standarden ISO 10542-1 eller i en standard som motsvarar dessa standarder.

Bredden av öppningen som leder till rullstolsplatsen ska på golvnivån vara minst 0,8 meter och höjden minst 1,30 meter. Det ska vara lätt att tillträda bilen.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 723

4 §

Övergångsbestämmelse

En personbil som innan denna förordning träder i kraft används med stöd av ett taxitill-

stånd som beviljats för en tillgänglig eller alternativt utrustad personbil anses fylla kraven i denna förordning.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 september 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Regeringsråd *Irja Vesanen-Nikitin*